

การจัดการความรู้ (Knowledge Management)

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ
ในวารสารระดับนานาชาติ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว
ประจำปี 2560

คำนำ

การจัดองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง คณะเทคโนโลยีการเกษตร ม.บูรพา วิทยาเขตสระแก้ว มีความตระหนักถึงความจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อเทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตีพิมพ์งานวิจัยลงในวารสารระดับนานาชาติของบุคลากรในคณะฯ

คณะเทคโนโลยีการเกษตรจึงได้จัดให้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้เกี่ยวกับการตีพิมพ์งานวิจัยลงในวารสารระดับนานาชาติระหว่างอาจารย์ด้วยกัน เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการตีพิมพ์วารสารในระดับนานาชาติต่อไป

คณะอนุกรรมการการจัดการความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการตีพิมพ์

ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

มิถุนายน 2560

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทนำ	ค
การเลือกวารสาร	1
การเตรียม manuscript	1
การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน manuscript	3
การเขียน cover letter	3
ปัญหาที่พบในการเขียน manuscript	4
การตอบคำถามจาก reviewers และ editor	4
แนวทางการปรับปรุงการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ	5
รูปแบบของกิจกรรมการเขียนวารสารเพื่อตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ	7

บทนำ

การวิจัย คือ การศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์โดยใช้วิธีทางตรรกวิทยาอย่างมีระบบ เพื่อค้นหาข้อเท็จจริง การทำงานวิจัยจึงเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย เพราะการทำงานวิจัยสามารถบ่งชี้ถึงศักยภาพทางด้านวิชาการ ที่นอกเหนือจากการทำหน้าที่การถ่ายทอดความรู้ให้กับนิสิต การทำวิจัยจะเป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การทำวิจัยไม่เพียงแต่ทำการทดลองเพื่อพิสูจน์สมมติฐานเท่านั้น หากยังต้องมีการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ และรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลคือการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารระดับนานาชาติ โดยมีทั้งแบบมีการกลั่นกรองและไม่มีการกลั่นกรอง สำหรับประเภทที่มีการกลั่นกรองก็จะมีขั้นตอนและกระบวนการที่ค่อนข้างซับซ้อน ทำให้ผู้ที่เป็ นนักวิจัยใหม่ สร้างสรรผลงานตีพิมพ์ค่อนข้างยาก รวมถึงผู้ที่มีการส่งบทความทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ และมีความต้องการที่จะส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นการเพิ่มพูนความรู้ในด้านการเขียนงานวิจัยจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทางคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้กำหนดให้มีการจัดทำ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในเรื่องเทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ในวารสารระดับนานาชาติ

การเลือกวารสาร

การเลือกวารสารในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการหรือผลงานวิจัยควรเริ่มจากการวางแผนในส่วนงานของเนื้อหา โดยพิจารณาว่างานวิจัยของเรานั้นมีเนื้อหาทางวิจัยที่มีองค์ความรู้ใหม่และเป็นองค์ความรู้ที่ถ่องแท้หรือไม่ ปริมาณของเนื้อหาที่จะใช้นั้นมากน้อยเพียงใด เพียงพอหรือไม่ จะต้องอธิบายลงลึกถึงกลไกหรือไม่ ในงานวิจัยของเรานั้นมีการใช้เทคนิคหรือเครื่องมือที่สามารถตอบความต้องการของวารสารหรือไม่ ซึ่งหากเป็นไปได้ควรตั้งเป้าวารสารไว้ก่อนการวางแผนการวิจัย จากนั้นมาพิจารณางบประมาณที่เรามี หากมีการตั้งเป้าวารสารที่มี impact factor ที่สูงไว้ล่วงหน้า ควรพิจารณาจากทั้งในส่วนของการใช้จ่ายในงานทดลองและการตีพิมพ์ผลงาน หากงบประมาณมีไม่มาก ควรเลือกวารสารที่มีค่าใช้จ่ายน้อยหรือไม่มีการตีพิมพ์ และควรเลือกภาพวาดคำเป็นหลักเพื่อที่จะไม่ต้องจ่ายค่าตีพิมพ์ภาพสี และอีกปัจจัยหนึ่งที่น่าจะมีความสำคัญ คือ การมีผู้ร่วมวิจัยหรือมีเครือข่ายวิจัย ซึ่งอาจจะทำให้ทำงานได้ง่ายขึ้น มีเครื่องมือที่ดีที่เหมาะสมเพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์มากขึ้น และอาจจะช่วยให้ตีพิมพ์ผลงานได้ง่ายขึ้น

ในการเลือกวารสาร ควรเลือกวารสารที่มีลักษณะงานวิจัยที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของเรา โดยอาจจะเป็นแบบทั่วไปซึ่งมักจะมี impact factor น้อย หรือเลือกแบบเฉพาะทางซึ่งจะมี impact factor ที่สูงกว่า ส่วนวิธีการในการหารายชื่อวารสารนั้น สามารถหารายชื่อวารสารที่น่าสนใจได้จากวารสารในรายการเอกสารอ้างอิงที่เราใช้ได้ เพราะจะมีลักษณะงานที่คล้ายกัน ควรทำการเลือกวารสารไว้หลายๆ วารสาร ไล่เรียงตามลำดับ impact factor จากมากไปหาน้อยเพื่อจะได้มีวารสารสำรองไว้รอ หากวารสารแรกนั้นถูกปฏิเสธกลับมา จะได้ไม่เสียเวลามาก เมื่อเลือกวารสารได้แล้วควรเข้าไปตรวจสอบการอัปเดตของเว็บไซต์วารสารนั้น โดยพิจารณาจากความถี่ในการตีพิมพ์ ความรวดเร็วในตอบ การกลั่นกรองและความรวดเร็วในการตีพิมพ์ นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องทำ คือ การตรวจสอบว่าวารสารนั้นๆ เป็นวารสารที่อยู่ใน Beall's list หรือไม่ (Beall's list คือ รายชื่อสำนักพิมพ์และรายชื่วารสารที่คาดว่าจะไม่มีอยู่จริง และมีกระบวนการในการตรวจสอบคุณภาพของบทความในวารสารไม่ได้มาตรฐาน) ซึ่งมักเป็นวารสารประเภท open access ที่ต้องเสียค่า page charge และวารสารนั้นมักจะมีค่า journal impact factor สูง ซึ่งปัจจุบันวารสารที่อยู่ใน Beall's list มีมากกว่า 1,000 ฉบับ

สุดท้ายนี้ สิ่งที่ต้องพึงระลึกไว้เสมอ คือ การถูกปฏิเสธเป็นเรื่องธรรมดา เสียใจได้แต่อย่าถาวร เริ่มต้นใหม่ด้วยวารสารลำดับถัดไป

การเตรียม manuscript

นอกเหนือจากการทำวิจัยแล้ว การเตรียม manuscript สำหรับทำงานวิจัยเป็นส่วนต่อเนื่องกันของนักวิจัยที่ควรปฏิบัติหลังจากทำวิจัยเสร็จแล้ว การเตรียมเนื้อหาสำหรับการเขียนนักวิจัยอาจจะไม่ได้เขียนงานต่อเนื่องทันที เพราะยังเหนื่อยจากการทำงานวิจัยแต่ละคนอาจจะมีข้อจำกัดต่างๆในการที่ยังไม่เริ่มเขียนงาน เช่น เหนื่อยจากการทำงานอื่นๆ หรืออาจจะขาดแรงบันดาลใจในการเขียนงาน เนื่องจากแรงบันดาลใจในการเขียนงานเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักวิจัย ดังนั้นการสร้างแรงบันดาลใจในการเขียนงานได้เราอาจทำได้โดยการ จัดหาสถานที่ จัดโต๊ะทำงาน หรือมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ พี่ๆ หรือคนที่เรารู้จักและทำงานสายเดียวกันกับเรา เพื่อเป็นการกระตุ้น เป็นแรงจูงใจให้เราได้เริ่มเขียนงานวิจัย

การเริ่มต้นของการเขียนงานเราควรมีการเลือกวารสารที่จะลงตีพิมพ์ เราอาจมีการเลือกไว้หลายๆวารสารและดูการจัดรูปแบบของบทความของวารสารนั้นๆให้ละเอียด หากเราไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ทางวารสารที่ระบุไว้ทางวารสารอาจจะปฏิเสธรับการตีพิมพ์ผลงานของเราได้ นอกจากนี้เราควรตรวจสอบ impact factor และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือต้องดูว่าวารสารนั้นต้องเสียค่าใช้จ่ายหรือไม่ ในการเลือกวารสารที่จะตีพิมพ์โดยส่วนใหญ่จะเลือกวารสารที่มี impact factor ที่สูงไว้ก่อน และต้องมีวารสารที่สำรองเอาไว้ซึ่งมี impact factor ที่ต่ำลงมาคอยรองรับไว้สำหรับการโดนปฏิเสธ เมื่อนักวิจัยดูข้อมูลข้างต้นแล้วว่าวารสารนั้นตรงกับงานที่เราทำและเราเลือกวารสารที่อยากจะตีพิมพ์ ขั้นตอนต่อไปคือเราควรลงมือปฏิบัติการโดยเริ่มทำข้อมูล รวบรวมข้อมูลที่เป็นผลการทดลองของเราที่มีเพื่อให้รู้ว่างานเรามีข้อมูลมากประมาณไหน

ควรวางแผนลิสต์เรื่องที่จะเขียนทั้งหมดก่อน เพื่อจะได้ง่ายและมีทิศทางในการเขียนให้ชัดเจน ทำการรวบรวมข้อมูลของผลการทดลอง โดยการนำข้อมูลมาทำเป็นกราฟแท่ง กราฟเส้นหรืออยู่ในรูปตารางต่างๆเพื่อเป็นการนำเสนอให้น่าสนใจเกี่ยวกับผลการทดลอง บางงานอาจต้องมีการทำข้อมูลทางสถิติเข้ามาเกี่ยวข้อง ฉะนั้นควรเลือกวิธีการวิเคราะห์ทางสถิติให้ถูกต้องให้เหมาะสมกับงาน การเลือกโปรแกรมที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิตินั้นควรตรวจสอบลิขสิทธิ์ของโปรแกรม เราควรเลือกใช้โปรแกรมฟรีไม่ติดลิขสิทธิ์ รูปภาพควรนำมาวางเรียงกันให้ถูกต้องตามลำดับและเข้ากับเนื้อหา รูปที่นำมาวางควรมีขนาดตามที่วารสารกำหนดและรูปควรความละเอียดของรูปสูง รูปบางรูปอาจต้องมีลูกศรชี้ตำแหน่งที่ต้องการนำเสนอให้กับผู้อ่านได้อ่านเข้าใจมากขึ้น การเขียนผลการทดลองบางวารสารให้เขียนร่วมกับการวิจารณ์ผลการทดลอง แต่บางวารสารให้เขียนแยก ระหว่างผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง

การเขียนบทคัดย่อ ควรเขียนไม่เกิน 250-300 คำ เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการทำการทดลอง ผลการทดลอง ควรมีสรุพ โดยวิธีการเขียนบทคัดย่อ นั้นควรเขียนแบบสรุป ย่อๆ ไม่ควรเกิน 1 หน้ากระดาษ พร้อมทั้งต้องมี key word 4-5 คำ และต้องเกี่ยวข้องกับงานที่เราทำและค้นหาได้ง่าย และการเขียนวัตถุประสงค์ ผู้เขียนควรมีวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน และการตั้งชื่อเรื่องของบทความที่เขียนควรตั้งให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เราทำ ไม่ควรยาวเกินไป

การเขียนอุปกรณ์และวิธีการทำการทดลอง เป็นวิธีการที่ต้องเขียนให้ละเอียด ตรงกับวิธีการที่เราทำจริงๆ และควรเขียนด้วยว่าเราอ้างอิงวิธีการทำมาจากใคร ต้องระบุเกี่ยวกับสิ่งที่เราศึกษา เครื่องมือหรือวิธีการใช้ การเขียนวิธีการทำควรเขียนไม่ซับซ้อน และอ่านง่าย ควรเขียนให้ผู้อื่นอ่านและทำตามได้ สารเคมีควรระบุยี่ห้อ และประเทศที่ผลิต

การอ้างอิงข้อมูล การเขียนอ้างอิงในแต่ละวารสารจะมีรูปแบบไม่เหมือนกัน วารสารอาจจะให้ใส่แบบตัวเลขเรียงลำดับกันหรือ เรียงตามตัวอักษร ปี ผู้เขียนควรตรวจสอบให้ชัดเจน โดยปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยในการทำอ้างอิงได้ง่ายขึ้น คือโปรแกรม endnote แต่ผู้เขียนควรตรวจสอบแบบภาษา รูปแบบที่ทางวารสารใช้ เพื่อกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น และเมื่อมีการส่งงานที่ทำในวารสารที่เราต้องการและถูกปฏิเสธกลับมา เมื่อเราต้องการจะส่งไปวารสารใหม่สิ่งที่เราควรตรวจสอบคือ อ้างอิง เพราะวารสารแต่ละฉบับจะมีการเขียนอ้างอิงไม่เหมือนกัน ผู้เขียนควรเตรียมเช็คให้เรียบร้อยเพื่อไม่ให้มีข้อผิดพลาดได้

การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียน manuscript

การใช้ภาษาอังกฤษในการเตรียม manuscript เพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติเป็นสิ่งสำคัญมาก ปัญหาหนึ่งที่ manuscript ถูกปฏิเสธจากแต่ละวารสารคือการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้นเวลาเขียน manuscript ต้องมีการศึกษาและเตรียมการ สิ่งที่ต้องศึกษาได้แก่

- ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการเขียนเป็นส่วนใหญ่ ถ้าไม่แน่ใจควร จะศึกษาแกรมม่าเพื่อความถูกต้อง การดูแนวทางจากวารสารที่ตีพิมพ์ไปแล้วก็เป็นอีกแนวทางที่จะใช้เป็น ตัวอย่างในการเขียน manuscript โดยดูรูปแบบการใช้คำหรือประโยค แต่ไม่ใช่เป็นการลอก เพราะจะเป็นการ ลอกเลียนวรรณกรรม (plagiarism) นอกจากนี้การฝึกเขียน manuscript บ่อยๆ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้การเขียน manuscript ได้ดีขึ้น และถ้าหยุดเขียนไปนานๆ ก็จะไม่ดีเพราะภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาของเราเอง

- การใช้คำศัพท์ในการตีพิมพ์ต้องใช้ศัพท์ที่เป็นทางวิทยาศาสตร์หรือคำศัพท์เฉพาะทาง ใช้คำศัพท์ที่เป็น ภาษาเขียนไม่ใช่ภาษาพูด ไม่ใช่คำแสลง คำศัพท์ในภาษาอังกฤษมีหลายคำที่มีความหมายเหมือนกันก็ เลือกใช้คำที่เหมาะสม ไม่ใช่คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันมากเกินไป แต่ถ้าจะตีพิมพ์ในวารสาร ที่ impact factor สูงๆ คำศัพท์ก็จะเป็นอีกคำที่ยากขึ้นไป ไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวันเท่าไร แต่ถ้าผู้เขียนไม่มีความ ชำนาญในการเขียนอาจเริ่มการเขียนร่างเป็นภาษาไทยก่อนแล้วค่อยเขียนแปลเป็นภาษาอังกฤษ

- ต้องตรวจสอบทุกครั้งว่าในแต่ละประโยคเป็นประโยคที่สมบูรณ์หรือไม่ โดยจะต้องมี ประธาน กริยา กรรม ทุกประโยค และเมื่อมีการอ้างอิงข้อมูลจากวารสารอื่นๆ จำเป็นจะเอามาเรียบเรียงใหม่หรือสรุปเนื้อหา โดยใช้รูปประโยคหรือคำในแบบที่เราเขียนขึ้นเอง ไม่ใช่การลอกประโยคที่มีอยู่ในวารสารที่ต้องการอ้างอิงมาใส่ ในวารสารของเรา เพราะนั่นคือการลอกเลียนวรรณกรรมรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากมากเพราะเราจะต้องใช้ ความรู้ที่เรามีอย่างเต็มที่ เพราะด้วยความที่ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลักของผู้เขียนเวลาอ่านของคนอื่นก็จะ รู้สึกว่ามันคืออยู่แล้ว ดังนั้นการที่ผู้เขียนจะมาเรียบเรียงใหม่โดยใช้ประโยคหรือคำใหม่แต่ให้ได้ความหมาย เหมือนกับในวารสารเดิมจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก

- เมื่อเขียนเสร็จแล้วควรจะให้เจ้าของภาษาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งและถ้าเป็นไปได้เจ้าของภาษาควรอยู่ในสายงานเดียวกับผู้เขียนเพราะจะสามารถให้คำแนะนำได้

เทคนิคการเขียน cover letter

การเขียน cover letter เป็นการเขียนจดหมายสำหรับนำเสนอต้นฉบับบทความวิจัยเพื่อให้กองบรรณาธิการพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ยังวารสารที่นักวิจัยเจ้าของผลงานต้องการนำเสนอ โดยสามารถทำการกรอกข้อมูลตามแบบฟอร์มของวารสาร หรือหากไม่มีแบบฟอร์มนักวิจัยสามารถเขียนโดยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อบทความที่ต้องการขอเสนอตีพิมพ์ ได้แก่ การเขียนจุดเด่นของงาน ในงานที่ผู้เขียนต้องการส่งตีพิมพ์เผยแพร่ โดยแสดงให้เห็นในเนื้อหาของบทความวิจัยมีความน่าสนใจหรือมีความแปลกใหม่จากบทความวิจัยอื่นๆ ที่มีในสายงานใกล้เคียงกันอย่างไรบ้าง และเขียนบรรยายให้วารสารเห็นว่าต้นฉบับวิจัยของผู้ขอเสนอตีพิมพ์และยังไม่เคยเผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน รวมทั้งบอกรายละเอียดเนื้อหาของต้นฉบับบทความได้ผ่านการเห็นชอบจากผู้ร่วมวิจัยทุกท่านในผลงานที่จะมาขอตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารเรียบร้อยแล้ว เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาต่างๆ เกิดการฟ้องร้องหรือการไม่เห็นชอบในการตีพิมพ์ นอกจากนี้ควรเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับที่อยู่ติดต่อกลับสำหรับ corresponding author และ co-author ให้ชัดเจน เพื่อสะดวกในการติดต่อกลับของบรรณาธิการ ภายหลังจากการพิจารณาได้รับความเห็นชอบหรือปฏิเสธการตีพิมพ์บทความวิจัยที่ส่งไปยังวารสาร อย่างไรก็ตามหากวารสารไม่ได้ให้ระบุผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาอ่านบทความวิจัย ผู้วิจัยสามารถแนะนำวารสารได้โดยเขียนใน cover letter ที่จะส่งไปยังวารสาร

ปัญหาที่พบในการเขียน manuscript

1. ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการเขียน

เนื่องจากภาษาอังกฤษการเขียนวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติ ผู้เขียนส่วนใหญ่อาจจะมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษในการเขียนวารสารได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งทาง reviewer ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของภาษามักจะตำหนิเรื่องภาษาที่ใช้ไม่ถูกต้อง ต้องปรับปรุง ผู้เขียนอาจไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการบรรยายผลการวิจัย และการวิจารณ์ผลการทดลองให้ลึกซึ้งและกระชับได้ใจความ ตลอดจนการตั้งชื่อเรื่องที่น่าสนใจ ทำให้งานวิจัยที่ตีพิมพ์จะไม่มีความน่าสนใจ การให้เจ้าของภาษามาตรวจงาน หรืออ่านงานวิจัย รวมถึงผู้ที่เชี่ยวชาญในสายงานของผู้เขียนมาตรวจงาน จะทำให้มีการปรับปรุงแก้ไขการเขียนงานวิจัย ให้ผลงานมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้นก่อนส่งไปตีพิมพ์เผยแพร่

2. แรงบันดาลใจในการเขียน

การเขียนผลงานทางวิชาการเป็นสิ่งที่มีความยากในการดำเนินการ ต้องใช้ความพยายามสูง ในบางครั้งอาจจะเกิดความเบื่อหน่าย จึงจำเป็นต้องมีการสร้างแรงบันดาลใจในการเขียน เพื่อสรรสร้างผลงานที่ดีมีคุณภาพ การสร้างแรงบันดาลใจบางครั้งอาจสร้างได้จากปัจจัยภายใน ได้แก่ การสร้างความมุ่งมั่น การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ เป็นต้น หรือปัจจัยภายนอก ได้แก่ เงินค่าตอบแทนการตีพิมพ์ ความคุ้มค่าของตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น

3. เวลาที่ใช้ในการเขียน

การเขียนผลงานทางวิชาการจำเป็นต้องมีสมาธิและเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานสูง ในบางครั้งอาจการทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกันอาจจะทำให้ขาดสมาธิในการการเขียนผลงานทางวิชาการ รวมถึงการทำงานหนักซึ่งอาจทำให้ร่างกายอ่อนล้า ทำให้ความสร้างสรรค์ในการเขียนผลงานน้อยลง ดังนั้น ควรแบ่งเวลาเพื่อมาใช้ในการเขียนผลงานทางวิชาการ

4. ผลการทดลองที่ไม่สมบูรณ์

ผลการทดลองที่ไม่สมบูรณ์อาจจะทำให้ยากในการเขียนผลงานทางวิชาการที่มี Impact Factor สูง ได้หรือผลงานทางวิชาการระดับสูง ซึ่งอาจแก้ไขโดยการทำการทดลองเพิ่มเติม หรือการวางแผนทางในการเขียนเรื่องใหม่เพื่อไปส่งในวารสารที่มี Impact Factor ต่ำกว่า

5. มีงบประมาณน้อยในการตีพิมพ์ เช่น ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบภาษา

การตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการจำเป็นต้องมีการตรวจสอบก่อนการส่งให้สำนักพิมพ์พิจารณา ในการตรวจสอบอาจให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ซึ่งจะมีค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบเกิดขึ้น นอกจากนี้ การตีพิมพ์วารสารทางวิชาการบางสำนักพิมพ์จะมีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ ดังนั้น งบประมาณจึงเป็นสิ่งสำคัญในการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ

การตอบคำถามจาก reviewers และ editor

หลังจากที่เราส่งบทความวิจัยไปเพื่อตีพิมพ์แล้ว จากนั้น reviewers และ editor ก็จะส่งกลับมาให้แก้ไข ซึ่งจะมีจุดที่ต้องแก้ไขมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป หลังจากที่เราอ่านคอมเมนต์แล้วนั้น มีข้อแนะนำดังนี้

1. อย่าตื่นตระหนก อารมณ์เสียหรือตกใจ ควรสงบสติอารมณ์ก่อนที่จะทำการตอบกลับไปยัง reviewers และ editor
2. รวบรวมคำถาม และเรียงลำดับตามความยากง่าย คำถามไหนตอบได้ง่ายก็ตอบก่อน จะทำให้ผู้เขียนมีกำลังใจ
3. การตอบคำถามจะต้องตอบให้ตรงประเด็น กระชับ บางคำถามที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ก็ต้องอธิบายให้ชัดเจนถึงสาเหตุ หาเอกสารหรือข้อมูลมาสนับสนุนงานวิจัย
4. ควรทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่สามารถแก้ไขส่งคืนได้ตามกำหนด นักวิจัยควรแจ้งไปยัง reviewers และ editor
5. เมื่อตอบคำถามเสร็จแล้ว ควรสรุปคำถามและคำตอบเป็นตาราง และระบุให้ชัดเจนว่าแก้ไขไว้จุดใดของบทความเพื่อให้สะดวกในการติดตาม แล้วตอบกลับไปโดยแนบไฟล์ตาราง จดหมายนำ และ manuscript ที่เราแก้ไขแล้วกลับไป

แนวทางการปรับปรุงการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ

การตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการสำหรับผู้ตีพิมพ์บ่อยครั้งก็อาจจะไม่เป็นปัญหาในการตีพิมพ์ผลงาน แต่สำหรับนักวิจัยใหม่ๆ หรือผู้ที่ตีพิมพ์นานๆ ครั้ง แล้วจะต้องทำการตีพิมพ์ผลงานก็อาจจะประสบปัญหา โดย

ปัญหาที่ทำให้ผู้วิจัยจะต้องตระหนักในการตีพิมพ์ผลงาน เช่น ความน่าสนใจหรือความโดดเด่นของงานวิจัย การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของผลการทดลอง การเลือกใช้สถิติ รวมถึงการโต้ตอบกับ editor หรือ reviewer เป็นต้น โดยเป้าหมายของการใช้เทคนิคตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในระดับนานาชาติ เพื่อที่จะทำให้การตีพิมพ์ในครั้งต่อไปง่ายขึ้นหรือรวดเร็วขึ้น หรือสามารถตีพิมพ์ในวารสารที่มีค่า impact factor ที่สูงขึ้นนั่นเอง ดังนั้นจากการทำ KM ของคณาจารย์กลุ่มงานวิจัยสามารถสรุปแนวทางการปรับปรุงการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการได้ ดังนี้คือ

1. อ่านหรือหาข้อมูลที่มากเพียงพอในงานที่เกี่ยวข้องกับที่ผู้วิจัยสนใจ เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มของการทำวิจัยที่ทันสมัยอยู่เสมอ
2. มีเครือข่ายหรือที่ปรึกษาที่ดี เพื่อนำไปสู่การทวนสอบความคิดก่อนการดำเนินการวิจัย
3. มีการตรวจสอบการวางแผนการทดลองและแผนการวิจัย รวมถึงการใช้สถิติเพื่อการตัดสินใจ เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีทิศทาง
4. มีการตรวจสอบการใช้ภาษาหรือมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาตรวจสอบแก้ไขภาษาให้มีความเหมาะสมและถูกต้อง
5. นำข้อเสนอแนะจาก reviewer มาแก้ไขปรับปรุงเพื่อการตีพิมพ์ผลงานในครั้งต่อไป

รูปแบบของกิจกรรมการเขียนวารสารเพื่อตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

กิจกรรม การเขียนวารสารเพื่อตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

วิธีการสู่ความสำเร็จ: ให้คณาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตรศึกษาและใช้เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

ระยะเวลา: เดือนสิงหาคม 2560 –มกราคม 2561

- ตัวชี้วัด:**
1. ร้อยละของจำนวนอาจารย์ที่ส่งผลงานทางวิชาการตีพิมพ์
 2. ร้อยละของจำนวนอาจารย์ที่ผลงานทางวิชาการที่มีระดับหรือมี impact factor สูงขึ้น

- เป้าหมาย**
1. ร้อยละ 50 ของจำนวนอาจารย์ที่ส่งผลงานทางวิชาการตีพิมพ์
 2. ร้อยละ 50 จำนวนอาจารย์ที่ผลงานทางวิชาการที่มีระดับหรือมี impact factor สูงขึ้น

เครื่องมือ/อุปกรณ์ องค์ความรู้เรื่องเทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

ผู้รับผิดชอบ

ดร. จักรพงษ์ รัตตะมณี

ดร. นีรามัย ฝางกระโทก

หมายเหตุ เอกสารประกอบกิจกรรม ได้แก่ เอกสารการส่งตีพิมพ์ผลงาน เช่น e-mail ตอบรับของวารสาร หรือ ใบตอบรับการตีพิมพ์จากวารสาร

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

การจัดการความรู้ด้านการวิจัย “เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ”

กิจกรรม: การเขียนวารสารเพื่อตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบ: นายจักรพงษ์ รัตตะมณี

ชื่อผลงานทางวิชาการ: A synopsis of the genus *Gigantochloa* (Poaceae, Bambusoideae) in Thailand

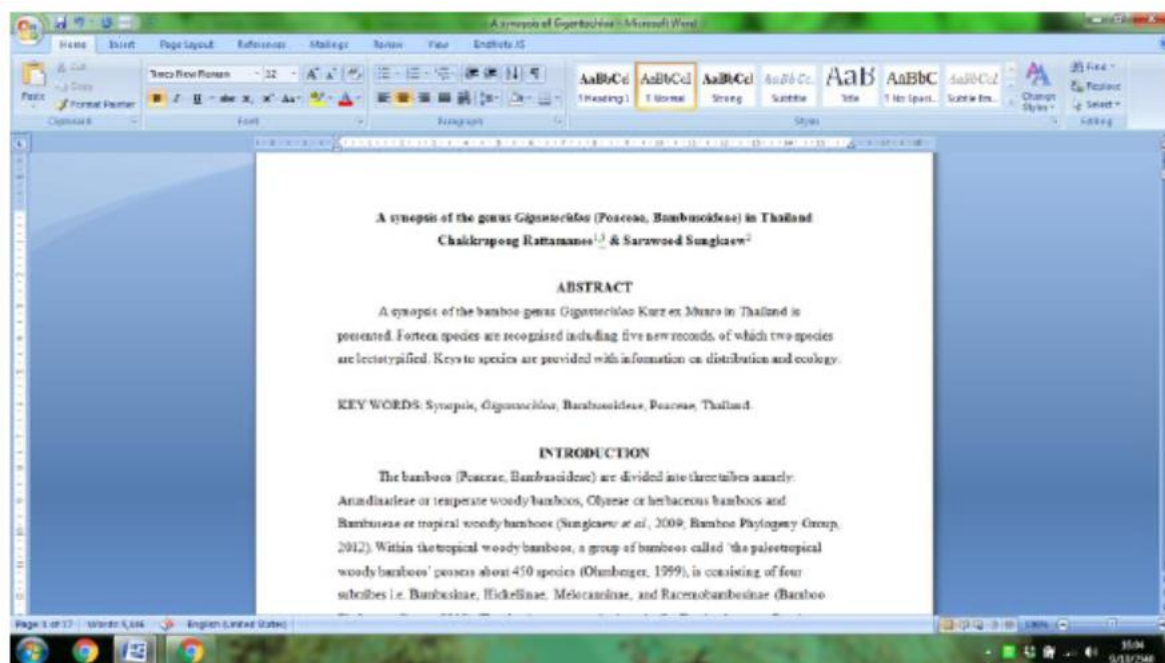
การดำเนินการอยู่ในขั้นตอนไหนของการตีพิมพ์: เตรียม Manuscript โดยให้ผู้ร่วมวิจัยช่วยตรวจทานแก้ไข คาดว่าจะส่งผลงานไปตีพิมพ์ที่วารสาร: Thai Forest Bulletin (Botany)

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการที่ใช้: การวางแผนการเขียนบทความ และการเลือกวารสารที่จะส่ง

ผลลัพธ์ที่ได้: สามารถวางแผนการเขียนและเขียนต้นฉบับบทความได้สำเร็จ และเลือกวารสารที่จะส่งตีพิมพ์ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ: ควรสนับสนุนการตีพิมพ์บทความทางวิชาการให้มากขึ้น

ภาพกิจกรรม:

การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้

การจัดการความรู้ด้านการวิจัย “เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ”

กิจกรรม: การเขียนวารสารเพื่อตีพิมพ์ในระดับชาติและนานาชาติ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบ: ดร. นีรามย์ ผางกระโทก

ชื่อผลงานทางวิชาการ: Astaxanthin, chemical composition and biological activity of *Amphora* sp. isolated from the ocean of the Eastern of Thailand

การดำเนินการอยู่ในขั้นตอนไหนของการตีพิมพ์: ร่าง Manuscript

คาดว่าจะส่งผลงานไปตีพิมพ์ที่วารสาร: Journal of Applied Phycology

เทคนิคการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการที่ใช้: การเตรียม Manuscript

ผลลัพธ์ที่ได้: กำลังดำเนินการ

ข้อเสนอแนะ: -

ภาพกิจกรรม: -

